

φόμενοι δὲ εἰς τὴν παροῦσαν πόλιν ὀφείλουν ποιήσει λογαριασμὸν τέλειον καὶ λάβει ὁ κάθεις τὸ βλησίδι αὐτοῦ μὲ τὸ μέρος του σὺν τὴν τεταρτίαν αὐτοῦ ὡς τὸ σύνηθες Κορυφῶν ἐβγάνοντες καὶ τοῦ ρηθέντος ξύλου μερικὰ τρία. Καὶ οὕτως ὡμολόγησαν ...».

39

1502-1575. Νοταριακές πράξεις. Κέρκυρα.

Χ. Κόλλας, *Η νῆσος τῶν Κορυφῶν τὸν 16^ο καὶ 17^ο αἰῶνα*, τ. Β', Κέρκυρα 1996, σ. 64-98, 101-109, 113-131, 137-138, 141-143, 147, 150-153.

40

1502-1730. Νοταριακές και διοικητικές πράξεις. Κέρκυρα.

Ί. Δόικας, «Ἐγγραφα καὶ ἐπιστολές ἀναφερόμενες σὲ σκλάβους Κερκύρας - Παξῶν», *ΔΑΕΚ* 19 (1982), σ. 138-160.

41

1503-1507. Νοταριακός κώδικας πρωτόπαπα Φ. Κατωιμέρη. Καρουσάδες (Κέρκυρα).

Λυδία Παπαρρήγα - Αρτεμιάδη, Γ. Ροδολάκης, Δήμητρα Καραμπούλα (εκδ.), «Οι πράξεις του νοταρίου Καρουσάδων Κερκύρας πρωτοπαπά Φιλίππου Κατωιμέρη (1503-1507)», *ΕΚΕΙΕΔ* 33 (1997), σ. 21-358, αρ. 1-510.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΠΟ ΙΕΡΕΑ

1505, 25 Αυγούστου

«... Τὰ δύο μέρη σωματικῶς παρόντες ὡμολόγησαν καὶ εἶπον ὅτι ἐσυμφώνησαν οὕτως, ὅπως ὁ ρηθεὶς κὺρ Μπαχώμιος ὑπόσχεται νὰ στέκη μὲ τὸν ἄνωθεν ἱερέαν, ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἕως τέλους ζωῆς αὐτοῦ ὅπου ἐὰν κατοικῇ ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς νὰ ἔνι εἰς καλὴν ὑπακοὴν τοῦ ρηθέντος ἱερέως καὶ δουλεύῃν αὐτὸν πιστὰ καὶ ἀληθινά, ἐξ ὅσον ἡ δύναμις αὐτοῦ, μὲ τοιοῦτον τρόπον ὅτι ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς νὰ ἔναι ὀφειλέτης νὰ θρέφῃ καὶ ἐνδύνην καὶ ὑποδένην αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ρηθέντος Μπαχωμίου νὰ τοῦ ποιήσῃ ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς τῆς θανῆς τὰ πρέποντα, ὡς ἔθος χριστιανοῖς, καὶ νὰ μὴδὲν ἔχῃ ἐξουσίαν ὁ ρηθεὶς Μπαχώμιος νὰ ἀφήσῃ τὸν ρηθέντα ἱερέαν νὰ ὑπάγῃ μὲ ἄλλον, μὴδὲ ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς νὰ τὸν διώξῃ ...».

ΣΥΜΦΩΝΟ ΓΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ

1505, 28 Αυγούστου

«... τὰ δύο μέρη σωματικῶς παρόντες ὡμολόγησαν καὶ εἶπον ὅτι ἐσυμφώνησαν καὶ ἦλθασιν

εἰς τὰς κάτωθεν συμφωνίας. Καὶ γὰρ ὁ ρηθεὶς κὺρ Νικόλαος ὁ Σκλαβοῦνος ἔδωσεν καὶ σωματικῶς διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐπαρέδωσεν πρὸς τὸν παρόντα σὲρ Ἀνδρέαν τὸν Ἀργίτην καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅλον του τὸ ἀμπέλιον σὺν τὰ τὰ ἐκεῖσε δένδρη κάρπιμα καὶ ἄκαρπα, ὅποιον ἐστὶν εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀντιπερνῶν... μὲ τοιούτην συμφωνίαν ὅτι ὁ ρηθεὶς σὲρ Ἀνδρέας νὰ ἔναι ὀφειλέτης ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔμπροσθεν νὰ λάβῃ τὸν εἰρημένον κὺρ Νικόλαον εἰς τὸ ὀσπίτιον αὐτοῦ καὶ θρέφειν, ἐνδύνειν καὶ ὑποδένειν αὐτὸν τὸ ἀρκετὸν ἕως τέλους ζωῆς αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ ὁ ρηθεὶς σὲρ Ἀνδρέας νὰ τοῦ ποιήσῃ τῆς θανῆς τὰ πρέποντα ὡς ἔθος χριστιανοῖς καὶ ἀφοῦ δώσει ὁ ρηθεὶς κὺρ Νικόλαος τέλος τοῦ τῆδε βίου τότε ὁ ρηθεὶς σὲρ Ἀνδρέας νὰ ἔχῃ τελείαν ἐξουσίαν εἰς τὰ ἄνωθεν, πωλήσῃ, χαρίσῃ καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀλληλογία μέσοθεν αὐτῶν τὸ μέρος τὸ μὴ στέργον πρὸς τὴν δουρικὴν καὶ αὐθεντικὴν ἡμῶν κόρτην ὑπέρπυρα ρ' καὶ εἰς τὸ μέρος ὁμοίως ...».

«ΑΡΧΑΙΩΝΗΤΙΚΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ». ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΝΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗ ΚΑΙ ΕΙΣΔΟΧΗ ΕΣΩΓΑΜΒΡΟΥ

1505, 31 Αυγούστου

«... τὰ δύο μέρη σωματικῶς παρόντες ὡμολόγησαν καὶ εἶπον ὅτι ἰσιάζθησαν περὶ ἀρραβωνητικοῦ συναλλάγματος, καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία. Καὶ γὰρ ὁ προρρηθεὶς κὺρ Βασίλειος ὁ Βασιλάκης, ἔταξεν νὰ δώσῃ καὶ ἔδωσεν τὴν θυγατέραν του τὴν Ἀντωνία εἰς γυναῖκαν τοῦ Νικολάου, υἱοῦ τοῦ ρηθέντος κὺρ Θεοδώρου τοῦ Ράφτη, καθὼς ὀρίζουν οἱ θεῖοι νόμοι καὶ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, νὰ ἔλθῃ ὁ ρηθεὶς Νικόλαος ἐσώγαμπος εἰς τὸ ὀσπίτιον τοῦ προειρημένου κὺρ Βασιλείου Βασιλάκη καὶ νὰ δώσῃ ὁ ρηθεὶς κὺρ Βασίλειος τῆς θυγατρὸς Ἀντωνίας τὸ τρίτον ἀπὸ τὰ παντοῖα αὐτοῦ πράγματα, κινητὰ, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, καὶ τὸ τρίτον ὁ ρηθεὶς Βασίλειος μὲ τὴν σύμβιον αὐτοῦ Χρυσῆν καὶ τὸ τρίτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀναστάσης καὶ τὸ ρηθέν τρίτον, ὅπου ἐκράτησεν ὁ ρηθεὶς κὺρ Βασίλειος διὰ λόγου του, νὰ τὸ ἔχῃ ἕως τέλους ζωῆς αὐτοῦ καὶ ἂν ὁ Θεὸς πέμψῃ καὶ ἔλθῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀναστάσης νὰ ἔχῃ τὸ ἡμισὸν ἀπὸ ὅλα καὶ ἂν τὸ ριζικὸν οὐδὲν θέλῃ ὅτι νὰ ἔλθῃ ἀποτύχοντος τοῦ ἄνωθεν Βασιλείου καὶ τῆς σύμβιος αὐτοῦ Χρυσῆς, νὰ μένουν ὅλα τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀντωνίας, σὺν τὰ τὸ βάρος αὐτῶν. Μὲ τοιούτην συμφωνίαν καὶ τρόπον ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔμπροσθεν ὁ ρηθεὶς Νικόλαος νὰ τιμᾷ τὸν εἰρημένον Βασίλειον καὶ Χρυσῆν ὡς γονεῖς αὐτοῦ καὶ δουλεύειν καὶ κυβερνᾷ αὐτοὺς μὲ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν πράγματα πιστὰ καὶ ἀληθινὰ, ἐξ ὅσον ἡ δύναμις αὐτοῦ, καὶ νὰ κατοικῇ ὁμοῦ μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ὀσπίτιον τοῦ ρηθέντος Βασιλείου καὶ ἀπὸ εἴ τι κάμουν καὶ ἡποκτήσουν ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔμπροσθεν νὰ ἔχῃ ὁ ρηθεὶς κὺρ Βασίλειος ὁ Ράφτης τὸ ἡμισὸν ἐλεύθερον. Καὶ γὰρ ὁ ρηθεὶς Θεόδωρος ὁ Ράφτης ἔταξεν νὰ δώσῃ καὶ ἔδωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικόλαον ἀνὴρ τῆς εἰρημένης Ἀντωνίας, καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, καὶ νὰ τὸν δώσῃ καὶ ἀπὸ τὴν καρποφόραν τοῦ νῦν ἔτους τὸ ἀδελφομοίριν του ...».

42

1506-1509. Νοταριακές πράξεις. Ζάκυνθος.

Μ. Μανούσας, «Ανέκδοτα χρονικά σημειώματα καὶ ἐγγράφα (1506-1521) τοῦ νοταρίου Ζακύνθου Θεοδώρου Ραφτόπουλου», στα

